

[Forsvarsministeren.]

en snedig handling indførte begrebet „Tordenskjolds soldater“. Desværre for forslagsstillerne synes jeg ikke, at denne historie er egnet til gentagelse.

Ordføreren for forslagsstillerne (Kjeld Olesen): Den historiske episode, som forsvarsministeren her på det sidste refererede til, var jo den situation, hvor Tordenskjold opstillede sine soldater — de samme — i flere gader; hvorefter han gik hen til et vindue og sagde til kommandanten: „Hvad dølen nøler I efter?“ Det er en udmærket betegnelse for den situation, vi står i. Her drejer det sig om, at vi efter vores mening hurtigst muligt skulle nå en politisk afklaring om den fremtidige forsvarsordning.

Hvis jeg har forstået ministerens bemærkninger rigtigt, så er der ikke grund til for mig at svømme over med store taksigelser for indlægget. Der er rejst mange spørgsmål; mange af de spørgsmål har i øvrigt givet én inspirations til, hvad der kan ske i det udvalgsarbejde, vi nu skal i gang med. Der er fremkommet mange interessante bemærkninger. Der er også noget interessant i bemærkninger, der ikke blev fremsat af ministeren, f. eks. når det drejer sig om kritikken af den nuværende ordning. Ministeren var inde på den med forskellige bemærkninger, men ikke med hensyn til det egentlige. Vi har i fremsættelsen og i bemærkningerne til vor forslag været inde på disse ting. Jeg synes, der havde været en god lejlighed til at imødegå os — hvis det er sådan, at man kan imødegå os — med hensyn til nogle af disse kritiske bemærkninger, som er noget væsentligt for os, f. eks. om hele måden, lokalforsvaret er bygget op på i dag, f. eks. når det drejer sig om uddannelsen af værnepligtige, som uddannes til et yderst kompliceret system, når det drejer sig om spørgsmålet om, hvor mange færdiguddannede værnepligtige vi kan sige vi har i beredskabsstyrken i dag. Hvis ministeren forsøgte at besvare det spørgsmål — ikke hvor mange der virker i den, men hvor mange færdiguddannede der er — så kommer ministeren ned på en beredskabsstyrke, der i antal ikke kan måle sig med det, vi foreslår.

Jeg havde også håbet, at der var et par bemærkninger om det, vi er inde på med hensyn til værnepligtsbegrebet, om det kan

være hensigtsmæssigt at køre videre med en forsvarsordning, hvor tusinder af unge hvert år tages ud af uddannelse, tages ud af produktion, kommer ind, får denne komplicerede uddannelse, sendes hjem, og så ser man dem ikke, før der er tale om nogle mønstringer, samtidig med at vi ved, at den tekniske udvikling går sin gang, at det stiller krav til specialister, til rutine; alt det, der også er baggrunden for, at vi kommer frem med forslaget, som det er sket.

Ministeren havde nogle bemærkninger om forholdet til NATO, nævnte noget om den nuværende strategi inden for NATO, nævnte noget om kritikken, der er kommet frem fra chefen for AFNORTH, general Walker. Vi har ventet kritik fra NATO. Det er da klart, når der kommer et forslag, der bryder med et tilvant mønster, og man spørger den, der har ansvaret for det område, der hedder nordregionen, ja, så vil han da ikke falde os om halsen, så vil han da ikke komme med en masse rosede bemærkninger og sige, det er i orden, det skal andre også gøre. Han vil da sørge for, at der bliver mindst muligt røre, og at der bliver en så gnidningsløs overgang til nye ordninger som overhovedet muligt. Jeg synes i og for sig, at ud fra chefen for nordregionens situation, ja, så er det ikke uforståeligt, at bemærkningerne har været kritiske.

Det er da også sådan, vi har sagt, at når vi kommer frem til en realitet omkring forslaget, så må vi tage hensyn til, at vi bygger vor sikkerhedspolitik på NATO, så længe der ikke er noget realistisk alternativ. Det er også klart, at man må, så vidt det er muligt, tilpasse sit forsvar til dette samarbejde inden for NATO. Når vi kommer hen til realiteterne, må vi snakke med NATO-myndigheder, og så må vi se, hvordan vi på den bedst mulige måde får det indpasset.

Men jeg kan ikke godtage en opfattelse af, at man uden videre skal tage general Walkers kritiske bemærkninger til efterretning og sige: ja men så må vi pakke det væk; næste gang vi skal finde frem til noget, så skal det altså være noget, der kun giver positive bemærkninger. Det må være sådan, at vi her får understreget, hvad der er det bærende i NATO, nemlig at det er et samarbejde mellem suveræne nationer, hvor hver nation, under hensyn til samarbejdet, må finde frem til den mest hensigtsmæssige